

PESMI

Ivan Minatti

BILANCA

Nekaj je narobe,
nekaj je prav res narobe,
treba bo prelistati račune
za nazaj.
Nekje je napaka
pravzaprav majčkena napakica:
gre za milijonček
dobro naloženih kosti,
za milijonček
oči in src,
vročičnih od navdušenja,
da ne štejemo
solz, obupa, vere, kletvic
in kar je še takih neoprijemljivih postavk
kot je dim
požganih trupel in domačij.

Nekje tiči napaka
in red mora biti.

Kajti kaj veš kdaj in od kod:
in na vratih — inšpekcija,
sila natančna, zoprna gospa
Zgodovina.
S suhljatim kazalcem bo,
kot z nihalom velikanske ure,
ki kaže stoletja,
drsel

od
rubrike
do
rubrike:
kako si naložil Kapital?
koliko vrgle obresti?
kako si obračal
kosti in srca?
da o solzah in slepi veri
in kar je še takih neoprijemljivih postavk
ne govorimo.

Z nepremičnim pogledom bo terjala odgovor,
z nepremičnim pogledom bo terjala odgovor.

In nikakršna kuvertica
— terjala bo odgovor
in ne jaz tebi ti meni
— terjala bo odgovor
in ne seksi strip in še kaj
ne bodo premaknili neizprosnega pogleda. Ne.

Nekje je napaka
in treba bo prelistati račune,
da o čem drugem ne govorimo

HRBTENICA

Brezlična gmota
brez hrbtenice
z okrnelimi nožicami
ki trzajo še v snu
ko da tečejo tečejo
da jih kdo ne prehit
z rokami
do lopatastih komolcev
ki grabijo naprej
in k sebi
grabijo
da jih kdo ne prehit

brezlična gmota
surova težka megla
nad možgani
in srcem
oborožena
s strojnico paragrafom in telefonom
brezlična gmota
brez hrbtenice
tre hrbtenice
lomi kar je pokončno
krivi kar je ravno
medtem ko usta
na poteg in splakovanje
opravljajo naprej
svoj nečedni posel

zgoraj ni več zgoraj
ampak spodaj
in spodaj
je malce v stran
in navkreber
in levo je nazaj
in desno nazaj naprej
in to kar je
ni to
pač pa nekaj čisto drugega
in tu ni kaj razmišljati
ni kaj razumeti

vse je odvisno
od številke
nosu in čevljev
ki jih nosiš
a to je tvoja stvar

Nekdo je razmazal pljunek
po velikih oknih
pričakanja

TUJA OBALA

Zvonovi pod nebom
Trave v tihi rasti
Zlata luč med drevesi beži
(o dobra zemlja
pradavna zemlja
z večno snujočimi koreninami)

Nemirna žalost se skožme pretaka:

je to res luč?
je to res zvon?
si to še ti?

Tako mi je čudno
tako têsno
ko da nekdo vame upira
mrtve oči

Moje roke
se ne srečujejo več z rokami
moji koraki
odmevajo v neznanem prostoru
moja usta
kričijo neme besede

Razklane školjke
na neki tuji obali
z votlo tišino v sebi
z motnim spominom v sebi
na davno življenje

Smrt ob smrti
Krik ob kriku
Predmet med predmeti

Mlade trave se suličasto poganjajo navzgor.